

เพรียงหิน (Rock Barnacle)

สัตว์ทะเลหลายชนิดมีชื่อเรียกว่า “เพรียง” เช่น เพรียงหัวหอม เพรียงเจาะไม้ แม่เพรียง เพรียงหิน เป็นต้น การเรียกชื่อสัตว์เหล่านี้ว่าเพรียงเนื่องจากมีลักษณะสัตว์เกาะติดหรือเจาะฝังตัวอยู่กับพื้นหิน ปะการังหรือเนื้อไม้ แม้ว่าสัตว์เหล่านั้นจะอยู่คนละกลุ่มกันก็ตาม

เพรียงหินหรือสนับทึบ เป็นสัตว์จำพวกเดียวกับกุ้ง ปู ที่เปลี่ยนแปลงรูปร่างแตกต่างไปจากพวกเดียวกันมาก โดยเปลือกห่อหุ้มลำตัวเป็นสารจำพวกหินปูนยึดติดกับพื้น ไม่ว่าจะพื้นหิน ไม้ หรือเปลือกของสัตว์ทะเลอื่นๆ เพรียงหินส่วนใหญ่อาศัยอยู่ริมชายฝั่งทะเลเขตน้ำขึ้นน้ำลงจากผิวทะเล ลึกลงไปราว 4-5 เมตร รูปร่างและขนาดของเพรียงหินมีความแตกต่างกัน

เพรียงหินมีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์ในแง่ ก่อให้เกิดโทษหลายอย่าง นับตั้งแต่เปลือกของเพรียง หินมีความแหลมคม เมื่อเราเดินไปตามโขดหิน หรือ ชาวประมงที่ต้องดำน้ำผ่านบริเวณหลัก โป๊ะ เสา โพงพาง ท่าเรือ หรือหลักเลี้ยงหอยแมลงภู่ อาจทำให้บาดเจ็บทำให้เกิดแผลได้ นอกจากนี้ เพรียงหินยังเกาะตามท้องเรือประมงหรือเรือเดินทะเลทำให้แล่นไปได้ช้า อย่างไรก็ตามเรือเดินทะเลปัจจุบันได้ใช้สีทากันเพรียงไว้แล้วจึงไม่ค่อยมีเพรียงเกาะ

อ่อนของพันธุ์ไม้โกงกางบริเวณป่าชายเลน ยังมีผลทำให้ดินอ่อนลึ้ม ไม่สามารถเจริญขึ้นเป็นต้นใหญ่ได้ ซึ่งนับเป็นปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งของการปลูกป่าชายเลน

ปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ ตัวอ่อนของเพรียงหินที่มีอยู่ปริมาณมากอาจเป็นอุปสรรคต่อการเพาะเลี้ยงหอยนางรมและหอยแมลงภู่ โดยกองหินที่ชาวประมงใช้ต่อลูกหอยนางรม หรือหลักไม้ต่อลูกหอยแมลงภู่ให้มาเกาะ ลูกตัวอ่อนของเพรียงหินลงเกาะแย่งพื้นที่เสียก่อน นับเป็นความสูญเสียทางเศรษฐกิจอย่างหนึ่ง นอกจากนี้แล้ว เพรียงหินที่ลงเกาะกับตัว